

Loffice Budapest

Paládi-Kovács Ádám, Esterházy Marcell, Willem Van de Ven
/ Paládi Építész és Mérnök

2020

A XXI. század nem csak új anyagokkal, szerkezetekkel és technológiákkal alakítja az építészetet. A városról és a városi életéről is másképp, sokrétűbben gondolkodunk, új, eddig még kiaknázatlan lehetőségeket keresve a közösség erejében. Ennek az együttgondolkodásnak ad teret ez a belvárosi épület, ami a lakhatásról, az irodaházakról és a munkahelyekről alkotott képünket is átformálja.

A mobilkommunikáció és a világháló fejlődése az élet számos területén feloldotta a helyhez kötöttséget. Legelőször a szigorú irodai struktúra lazult fel. A mozdíthatatlanul kialakított munkaállomásoknak leáldozott, az irodaépítészeten végigsöpört az „open-office” hullám: a munkahelyre beérve szabadon dönthetett a dolgozó, hogy az napi munkájához milyen környezetre van szüksége. A munkahelyek otthonosabbak lettek, belső kialakításuknál teret nyert a humor, a kényelem, a szabadság. A Loffice épülete még ennél is tovább ment, amikor megkérdőjelezve a mindennapi „munkahely” fogalmát, rámutat azokra az emberi tevékenységekre, amelyekhez valóban kialakított terekre van szükség, eltérően azoktól a feladatoktól, amik például otthonról is végezhetőek. Az időszakosan használt funkciók is folyamatosan rendelkezésre állnak, azonban ezek megoszthatóak. Az épület ennek megfelelően egy szabadon használható térrendszert kínál, amelyben dolgozni, tárgyalni vagy tanulni éppúgy lehet, mint rendezvényeket, konferenciákat és megbeszéléseket tartani – rugalmasan, alkalmi és állandó bérlési lehetőségekkel.

A városi létnek ez a fajta mobilitása, a lehetőségek sokfélesége tükröződik az épület külső megjelenésén. Maga a homlokzat is az együttműködést hirdeti: grafikusok, építészek, festőművészek közös munkájával jött létre az utcafront. A sűrűn beépített belvárosi utca

ódon, eklektikus házai közt hófehér, perforált felület lebeg – ház ez egyáltalán? Első ránézésre kétdimenziós lemez, mintha csak papírból kivágott csipke lenne. Absztrakt felület, amely a városi lét sokféleségét, élethelyzeteit, mozgalmasságát jeleníti meg. Részletgazdag, akár a szomszédjai, mégis kontrasztot képez. Síkszerűsége azonban csak látszólagos: mögötte mélység van, és ahogyan a belső tereket használatba veszik, a homlokzati felület is megmozdul: egyes panelek megnyílnak, mögöttük teraszok és ablakok tűnnek fel. Más panelek mögött fény gyúl, élesen kirajzolva a mintázatot.

Üres geg lenne azonban egy ilyen homlokzat, ha mögötte nem állna ott következetesen a tartalom. Az épület azonban épp annyi lehetőséget rejt, mint amennyit mutat. Egyszemélyes munkaállomásoktól a több száz fős rendezvényterekig flexibilisen, az adott igényeknek megfelelően használható. Épülettömege az utcafrontra koncentrálódik, csak egy alacsonyabb, tetőteraszt képező szárny nyúlik hátra a telek oldala mentén. Tágas udvara szabadon használható, miközben a hagyományos beépítési rendszert követi. Éjjel sem néptelenedik el: közösségi funkciói mellett apartmanok is létesültek benne.

Teljesen természetes a mobilitás, ez pedig elsősorban a kisebb, induló, vállalkozásoknak és bérlőknek kedvez. Ha ma egyikük használta a tárgyalót, holnap nem lesz rá szüksége, s más csapatok dolgozhatnak benne. Az így megosztott terhek és infrastruktúra végeredményben sokkal gazdaságosabb, sokkal fenntarthatóbb működést eredményez. A beltérben hasonló léptékű és profilú vállalkozók, alkotó- és munkaközösségek találkoznak egymással, s ezekből a találkozásokból akár újabb és újabb együttműködések szülehetnek. Ebben a házban tulajdonképpen bármi megtörténhet.

